

ROMERIKE OG GLÅMDAL TINGRETT

RETTSBOK

Den 6. juli 2025 kl. 1415 ble rett holdt i Romerike og Glåmdal tingrett.

Saksnr.: 25-109461ENE-TROG/TLST

Dommer: dommerfullmektig med alm fullmakt Henrik Skrimstad

Protokollfører: Dommeren

Saken gjelder: Begjæring om varetektsfengsling

Påtalemyndigheten

mot

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Aktor har i fengslingsbegjæringen bedt om lukkede dører i samsvar med domstollosen § 125 første ledd bokstav d. Fordi det har møtt opp tilhørere, måtte retten ta stilling til spørsmålet.

Retten besluttet å ta opp spørsmålet før siktede ble hentet inn i salen.

En representant for pressen, Jørn Normann Pedersen fra Tv2, ble gitt anledning til å uttale seg om spørsmålet om å begrense offentligheten. Han ba om at forhandlingene gikk for åpne dører, subsidiært for lukkede dører med pressen til stede, og viste til at det er tale om en alvorlig hendelse som er av offentlig interesse.

Tilhørerne ble bedt om å forlate salen, og forlot salen, mens forhandlingene om spørsmålet ble behandlet for lukkede dører, se domstollosen § 124 annet ledd.

Aktor begjærte lukkede dører i henhold § 125 bokstav d og viste til siktede unge og er kjent med saken at den har en betydelig interesse i pressen, men antar at dette vil ivaretas i tilstrekkelig grad ved at kjennelsen meddeles i anonymisert form til pressen. Videre vil fengslingsmøte berøre personlige forhold som taler for lukkede dører.

Forsvarer begjærte lukkede dører og viste til påtalemyndighetens påtegning og begrunnelse, og at personlige forhold vil være et spørsmål av sentral karakter i rettsmøte. Han hadde på forhånd tatt opp spørsmålet med siktede og vergen.

Retten avsa deretter følgende

KJENNELSE

Når en siktet er under 18 år, kan retten beslutte at rettsmøtet helt eller delvis skal gå for lukkede dører, se domstollosen § 125 første ledd bokstav d. Domstollosen må tolkes i tråd med barnekonvensjonen, der det står at barnets privatliv skal sikres fullt ut gjennom hele saksgangen i en straffesak (artikkel 40 nr. 2 bokstav b punkt vii). FNs barnekomité har tolket dette kravet slik at utgangspunktet i straffesaker skal være lukkede dører, og at det kun skal være en snever adgang til å gjøre unntak fra dette utgangspunktet, jf. General Comment No. 24 (2019) punkt 66-67.

Begrunnelsen er at personlige opplysninger om barnet ikke skal bli allment kjent og hindre barnets muligheter i fremtiden. Av samme grunn skal fengslingskjennelsen kun offentliggjøres i anonymisert form, jf. domstollosen § 130 første ledd, jf. barnekonvensjonen artikkel 40 nr. 2 bokstav b punkt vii).

Retten tar derfor utgangspunkt i at regelen er at dørene skal lukkes i fengslingsmøter der siktede er under 18 år, med mindre helt spesielle forhold taler for åpne dører. Det er i vår sak ikke opplyst om spesielle forhold som tilsier at rettsmøtet bør være offentlig utover at saken er av stor offentlig interesse. Aktor, forsvarer, siktede eller vergen mente alle at dørene burde

være lukket. Begjæringen om lukkede dører var begrunnet i siktedes unge alder, og at rettsmøte ville gjelde personlige forhold knyttet til han opp mot spørsmålet om varetektsfengling. Representant for media hadde innvendinger mot at dørene lukkes, og begrunnet dette med at saken er av en karakter med stor offentlig interesse.

Retten kan ikke se at innvendingene i tilstrekkelig grad tilsier at rettsmøtet skal være offentlig, eller at pressen skal gis tillatelse til å være til stede selv om dørene lukkes se domstolloven § 127. Hensynet til siktede går foreløpig foran hensynet til at offentligheten skal ha innsyn i prosessen. Retten mener at hensynet til offentligheten blir tilstrekkelig ivaretatt ved at kjennelsen gjøres offentlig etter anonymisering.

På denne bakgrunnen har retten kommet til at dørene skal lukkes.

SLUTNING

1. Fengslingsmøtet i sak 25-109461ENE-TROG/TLST holdes for lukkede dører.

Retten åpnet dørene da kjennelsen ble opplest, før dørene igjen ble lukket.

KJENNELSE

[REDACTED], er siktet for overtredelse av straffeloven § 355 og § 343 tredje ledd etter siktelse i dok. 12,02. Han er videre siktet for åtte andre forhold i siktelse datert 8. mai 2025.

Påtalemyndigheten har i påtegning datert 6. juli 2025 bedt om at retten beslutter at siktede skal fengsles i 2 uker, og at han i hele perioden kan få brev- og besøksforbud. Siktede ble pågrepet 5. juli 2025 og fremstilt for retten i dag. Fristen i straffeprosessloven § 183 annet ledd er derfor overholdt. Alle sakens dokumenter er klausulert for siktede med unntak av dok. 00,02, 00,03, 03,01, 03,02 08,01, 08,02, 08,03, 12,01, 12,02 og 13,01.

Retten bemerker at saken er på et svært tidlig stadium av etterforskningen, men mener at siktede med skjellig grunn kan mistenkes for forholdene beskrevet i siktelsen begjæringen er knyttet til. Dette gjelder straffbare handlinger som kan medføre høyere straff enn fengsel i 6 måneder, se straffeprosessloven § 171 første ledd. Retten viser til at post I i siktelsen har en strafferamme på 2 til 15 års fengsel.

Retten viser til de opplysningene som kommer frem av anmeldelsen i dok. 02,01, vitneforklaringene og siktedes egen forklaring i dok. 08,02 som knytter han til både bussen, den aktuelle hendelsen og den påfølgende kjøringen beskrevet i post II. På bakgrunn av det som fremgår av dette finner retten det som mer sannsynlig at siktede har opptrådt som beskrevet i siktelsen med tilstrekkelig grad av skyld enn at han ikke har gjort det. Retten finner derfor at det foreligger skjellig grunn til mistanke om at siktede har opptrådt som beskrevet i siktelsen. Grunnvilkåret for varetektsfengsling er derfor oppfylt.

Påtalemyndigheten har begjært fengsling begrunnet i både bevisforspillelse og i gjentakelsesfare, og det er begjært restriksjoner grunnet bevisforspillelsesfaren. Retten mener at vilkårene for varetektsfengsling er til stede etter straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 2. Det foreligger etter rettens syn en reell mulighet for at han kan greie å forspille bevis hvis han løslates, blant annet ved å fjerne spor, påvirke vitner eller andre involverte, og retten mener at siktede mest sannsynlig kommer til å benytte seg av denne muligheten. Retten viser til at siktelsen gjelder et svært alvorlig forhold, og at han således har en sterk motivasjon for å fjerne bevis knyttet til det konkrete hendelsesforløpet siktelsen gjelder.

Videre viser retten viser til at saken er i en innledende etterforskningsfase hvor politiet etterforsker saken bredt, og at det gjenstår en rekke etterforskningssteg knyttet til det konkrete hendelsesforløpet som må avklares ytterligere selv om siktede i avhør har knyttet seg til sted, brann og siktelsens post II. Siktede har ikke erkjent straffeskyld som forsvarer viser til at

hovedsakelig knytter seg til vilkåret om subjektiv skyld. Slik retten forstår siktedes forklaring i politiavhør og hans kommentarer i rettsmøte synes det som at siktede mener at brannen startet som følge av et form for uhell. Retten mener på bakgrunn av dette at det gjenstår å avklare helt sentrale faktiske forhold ved hendelsen som politiet må etterforske ytterligere for å kunne avklare de faktiske forhold i tilstrekkelig grad. Dette vil etter rettens vurdering være etterforskingsskritt som siktede kan påvirke dersom han løslates, og retten viser her blant annet til muligheten for å fjernslette elektroniske spor som kan være med å belyse saken utover det ovennevnte. Videre kan det være andre vitner som kan belyse saken og foranledningen til den ytterligere som siktede kan påvirke. Retten er på bakgrunn av dette kommet frem til at det foreligger bevisforspillelsesfare, og retten vurderer det ikke som nødvendig å ta stilling til om det foreligger andre fengslingsgrunner i denne omgang.

Selv om vilkårene for fengsling på grunn av bevisforspillelse i utgangspunktet er oppfylt, kan personer under 18 år ikke fengsles hvis det ikke er «tvingende nødvendig», se straffeprosessloven § 184 annet ledd. Om dette vilkåret heter det i HR-2023-1039-U avsnitt 11:

Bakgrunnen er barnekonvensjonens artikkel 37 bokstav b, som fastsetter at: «Pågrepelse, frihetsberøvelse eller fengsling av et barn skal skje på lovlig måte og skal bare benyttes som en siste utvei og for et kortest mulig tidsrom». Pågrepelse og fengsling skal begrenses til tilfeller der dette er siste utvei, jf. Prop. 135 L (2010-2011) side 58 og HR-2018-1581-U.

Ordlyden i barnekonvensjonen tilsier at frihetsberøvelse bare kan brukes der alternative tiltak ikke kan benyttes, se proposisjonen side 49. Dette krever en grundig og konkret vurdering med utgangspunkt i dagens situasjon, jf. HR-2024-686-U avsnitt 13 flg.

[REDACTED]
[REDACTED]. Det foreligger etter rettens vurdering ikke et realistisk alternativ til varetektsfengsling i regi av barnevernet, jf. HR-2022-623-U. Fengslingsalternativer etter straffeprosessloven § 188 annet ledd er derfor ikke aktuelt.

Far har opplyst at han kan tilby siktede et alternativ til fengsling. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]. Retten legger til grunn at det ikke vil

være tilstrekkelig til å avhjelpe faren for bevisforspillelse, og viser til at dette vil medføre at siktede i stor grad vil fortsette i den samme tilværelsen som han var i da handlingene beskrevet i siktelsen fant sted. Retten kan derfor ikke se at dette vil være et alternativ til fengsling. [REDACTED]
[REDACTED]

Retten kan heller ikke se at meldeplikt, pålegg om bestemt oppholdssted eller andre vilkår i tilstrekkelig grad kan ivareta bevisforspillelsesfaren på nåværende tidspunkt, jf. straffeprosessloven § 188 første ledd. Slik saken står nå, er det altså etter rettens vurdering ingen aktuelle alternativer til varetektsfengsling, jf. straffeprosessloven § 188 første og annet ledd, og fengsling er derfor etter en helhetsvurdering tvingende nødvendig, og retten kan ikke se at det finnes andre alternativer som vil ivareta det ovennevnte.

Selv om retten mener at fengsling er tvingende nødvendig, kan siktede likevel ikke fengsles hvis det vil være et uforholdsmessig inngrep, se straffeprosessloven § 170 a. Ved fengsling av personer under 18 år skjerpes kravet til begrunnelsen, se straffeprosessloven § 174 og Rt-2004-1655.

Utgangspunktet for vurderingen er de særlige påkjenningene barn normalt vil få ved varetektsfengsling. Det skal mindre til for å komme til at fengsling av et barn er et uforholdsmessig inngrep, enn dersom vurderingen gjelder en voksen person. I vurderingen må retten ta i betraktning både hvor alvorlig den straffbare handlingen er, og hvilken straffebestemmelse siktelsen gjelder jf. Rt-2015-948, samt hvilket fengsel siktede blir plassert i.

Påtalemyndigheten har opplyst at de har fått plass til siktede ved ungdomsenheten på Eidsvoll. Retten tar derfor som utgangspunkt at siktede ikke vil sitte i samme fengsel som voksne, og at han vil få den oppfølgingen som ungdomsenheten kan tilby, som andre fengsler ikke har mulighet til.

Videre skal siktedes alder komme i betraktning i forholdsmessighetsvurdering. Retten viser til at siktede kun er [REDACTED]. Hans unge alder tilsier generelt at fengsling vil være belastende og utgjøre et alvorlig inngrep, og at belastningen vil være større enn for eldre personer. [REDACTED]

Retten mener samlet sett likevel at varetektsfengsling i to uker ikke vil være et uforholdsmessig inngrep, og at fengslingen er tilstrekkelig begrunnet jf. straffeprosessloven § 170 a. Retten har tatt hensyn til siktedes unge alder og de spesifikke omstendighetene som indikerer at fengsling vil være en betydelig belastning for ham. Retten har også vurdert de potensielle skadevirkningene fengsling kan ha for ham. Dette er veid opp mot sakens alvor og viktigheten av å holde siktede fengslet for etterforskningen.

Hva gjelder sakens alvor viser retten til at strafferammen for siktelsens post I er mellom 2 til 15 år fengsel, og påtalemyndigheten opplyste i rettsmøte at siktede risikerer en fengselsstraff dersom han blir dømt for forholdet han er siktet for. Videre opplyste påtalemyndigheten at den videre etterforskningen vil være med å avdekke dette ytterligere, og ikke minst hva slags

følger brannen får for tre av de fornærmede som per i dag er til behandling ved Haukeland sykehus vil få betydning for dette. Saken er således etter rettens vurdering svært alvorlig, og har fått svært store konsekvenser for mange mennesker.

I den samlede vurderingen har retten lagt avgjørende vekt på sakens alvor, lovbruddets natur og behovet for å oppklare saken. Retten viser til saken i seg selv er svært alvorlig, og det foreligger etter rettens vurdering ingen andre tiltak som vil kunne avhjelpe den bevisforspillelsesfaren som foreligger. [REDACTED]

[REDACTED]. Retten legger til grunn at dette vil kunne gjennomføres i den varetektsperioden som er begjært.

Retten mener derfor etter en helhetsvurdering at det ikke vil være uforholdsmessig å fengsle siktede på ungdomsenheten på Eidsvoll med den oppfølgingen han vil kunne få der til tross for hans unge alder og utfordringer. Begjæringen om fengsling i inntil to uker tas derfor til følge i samsvar med straffeprosessloven § 184 jf. § 185. Fengslingsfristen settes til 20. juli 2025.

Påtalemyndigheten har også bedt om brev- og besøksforbud i hele fengslingsperioden, i samsvar med straffeprosessloven § 186 annet ledd første punktum.

Retten tar begjæringen til følge. Det er fare for bevisforspillelse, se over, og retten mener derfor at brev- og besøksforbud er nødvendig for å forhindre at siktede, enten personlig eller via andre, kommuniserer med personer utenfor fengselet på en måte som kan vanskeliggjøre etterforskningen, se straffeprosessloven § 186 tredje ledd. Retten viser til det ovennevnte knyttet til påvirkning av vitner opp mot hendelsesforløpet og siktedes subjektive skyld, og muligheten for fjernsletting av digitale spor. Et slikt forbud anses ikke uforholdsmessig, se straffeprosessloven § 186 tredje ledd, særlig på grunn av sakens alvorlighetsgrad. Brev- og besøkskontroll er foreløpig ikke tilstrekkelig fordi politiet har opplyst i rettsmøte at de ikke har full kontroll på de involverte i saken. Retten tar etter dette politiets begjæring om brev- og besøksforbud i hele fengslingsperioden, til følge.

Siktede skal likevel ha anledning til å kommunisere med, og få besøk av, sin nærmeste familie, se straffeprosessloven § 186 annet ledd tredje punktum. Nær familie vil si foreldre eller andre foresatte, søsken eller andre familiemedlemmer som har en særlig tilknytning til siktede. Påtalemyndigheten har ikke redegjort for særlige omstendigheter som tilsier at slik kontakt likevel ikke bør finne sted.

SLUTNING

1. [REDACTED], kan holdes i varetektsfengsel inntil annet blir bestemt av påtalemyndigheten eller retten, men ikke ut over 20. juli 2025.
2. Han kan pålegges brev- og besøksforbud i hele fengslingsperioden .

Rettsmøtet varte fra kl. 14:15 til kl. 16:00.

Siktede var ikke til stede da kjennelsen ble avsagt. Kjennelsen meddeles siktede og vergen med opplysning om at kjennelsen kan ankes til lagmannsretten innen to uker etter at kjennelsen ble meddelt. Anken framsettes for tingretten og skal være undertegnet av siktede og/eller vergen, eller forsvareren. Hvis siktede eller vergen ber om det, skal politiet, påtalemyndigheten eller fengselsmyndigheten snarest oversende anken til tingretten.

Retten hevet

Henrik Skrimstad

Dokument i samsvar med original.

Lisbeth Krossnes

førstekonsulent